

உ
முருகன் துணை.

திருப்போரூர் த் தலபுராண சரித் திரச்சுருக்கம்.

முன்னர் வடமொழியி லிருந்ததைக் கிருஷ்ணசாஸ்
திரியாரவர்களைக்கொண்டு தமிழில் மொழிபெயர்த்து
விருத்தச்செய்யுளாற்பாடிய அப்புராணசரித்திரத்தை
வசனரூபமாகச் செய்து தருகவெனத் தையூர் நரசப்ப
சுப்பராயமுதலியார்-வைத்தி-சுப்பராயமுதலியா ரிவர்
கள் கேட்டுக்கொண்டபடி மேற்படி தேவஸ்தானம்,
தருமகர்த்தர்

ஸ்ரீசிதம்பரசுவாமிகள் ஆதினம்

கூ-ம்-பட்டம்

முத்துக்குமாரத்தம்பிரான்

சுவாமிகளதுமதியில்

புரணை அஷ்ட்டாவதாரம்

சபாபதிமுதலியாரியற்றியது.

இஃது

கடம்பூர் சுரோத்திரதாராகிய

அப்பாசாமிமுதலியா ரவர்களும்

சகோதரராகிய மேற்படி தேவஸ்தானம்

உதவிதருமகர்த்தர்

வேதகிரிமுதலியா ரவர்களும்

கோரியபடி

பு - ம - சபாபதிமுதலியாரது

கல்விவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நலியாண்டு-சகௌக-ல்-நிகழும்-பவனூல்-கும்பரவி.

கண்ணுவர்-தானங்களாற்பெறலாமென்றும், கௌடமர்-புத்திரரால் அக
ப்படுமென்றும், துருவாசர்-துறவால் சித்தியாகுமென்றும் இவ்வாறு அ
வ்விருடிகள் பதிலுவிதமாக யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் வியாசரு
ஷிக்கு முக்கியமானோக்கராகிய சூதபுராணிகர் முனிவர்களது புண்யாதி
கத்தினால் அவ்வனத்தில் வந்தனர்.

அம்முனிவர் அவனானோக்கி அர்க்கியபாத்தியமுதலியவற்றைப் பூ
சித்து ஆசனத்திலிருத்தினர் அவர் சூதபுராணிகரைத்தோத்திரஞ்செ
ய்து தமது உள்ளக்கொள்கையை அவரிடத்தில்கண்ணப்பஞ்செய்து
தாம்பேசிக்கொண்டிருந்த பலவிதயுத்திகளையும் விவரமாகச் சொல்லிப்
பிரார்த்தித்தனர். சூதபுராணிகர் முனிவரானோக்கிச் சொல்லுவார் பதி
னெண்புராணங்களையும் வெளியிட்டவராகிய வியாசரால் பூர்வத்தில் சம
ஸ்த்தவேதா கமங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தப்பொருளென
க்குக்கிடத்தது, காந்தபுராணத்தில்கரசங்கிதையில் சிவரகசியகண்
டத்தில் ஸ்ரீசுப்பிரமணியக்கடவுளால் வள்ளியம்மைபொருட்டு விவரித்
துச் சொல்லப்பட்டுள்ளதாயிருக்கின்றது- அதனை நான்கேள் வியற்றபடி
சொல்வேனாக நீவிர் பரமபக்தியோடு கேட்கக்கத்தக்கதென்று சூதபுரா
ணிகர் சொல்லிவருகின்றனர்.

ஊழிகாலங்கள்தோறும் வளர்ந்தோங்குகின்ற ஸ்ரீகைலாசத்தின்
கொடுமுடிநடுவில் சகலவித அலங்காரங்களால் நிறைவுள்ள திருக்கோயி
லுள் நவரத்தினங்களமுத்திய சிங்காதனத்தில் ஸ்ரீபார்வதி சமேதராய் வி
நாயகர் முருகக்கடவுள் சூழ்ந்திருக்கப்பரமேசுவரர் வீற்றிருந்து பிரமவி
ஷ்ணுங்களும் ஜனகர் முதலிய முனிவரரும் அநந்தமுத்தர்களும், நந்தி
தேவர் முதலிய கணங்களும் அளவற்ற உருத்திரர்களும் மந்தையெல்லாத்
தேவர்களும் வந்து நெருங்கிப்பயபத்தியுடன் சேவிக்க அவரவர்களுக்கு
மீதுச்சித்தவரங்களை அதுக்கிரகித்துவருகின்ற சமபத்தில் அநேகருஷிக
ளுடன் அகஸ்திய முனிவர் பக்தியினால் பலமுறை நமஸ்கரித்துக்கொண்
டே அதிவிநயத்துடன் மெள்ள மெள்ள நெருங்கிச் சந்திதானத்தில் வந்து அ
நேகமுறை அஷ்டாங்கமாக ஸ்ரீபாதங்களை வணங்கி வேதவாக்கியங்களா
ல்தோத்திரம்பண்ணினர். அதனைக்கேட்டுத்திருவுளமகிழ்ந்தருளிய பர
மேசுவரர் அவரைக்கடாக்ஷித்து யாதுவேண்டி வந்தனையென வினாவ-அக
த்தியர் இறைவரைப்பணிந்து விண்ணப்பஞ்செய்கின்றனர், ஐசவரியம்
வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியமென்னும் ஆறும், பகமென்
னும் சப்தத்தால் சொல்லப்பட்டுள்ளது- அவற்றின் உண்மையை அடியே
னுக்குத் தெளிவாக விளக்கியருள வேண்டி மென்ன, முனிவரே நீவினா
வியசுரோகஷராதனமாயுள்ளது - உன்னால் அறந்துகொள்ளத்தக்கது

தான். இபற்கையாகவே அதனை உணர்ந்துள்ள ஸ்ரீசண்முகமூர்த்திமுன்
னம் ஒருகாலத்து நம்பொருட்டுச் சொல்லியிருக்கின்றனர், அச்சுராணவப்
பொருளதாதலால் நமக்கு ஆநந்தத்தையுண்டாக்கியது ஆதலால் ஸ்கந்த
ரையடைந்து அதனைக் கேட்டுக்கொள்ளக்கடவையென்று கட்டளையிட
அவ்வாறே அகஸ்தியர் புறவிடைகொண்டு சகலவிருஷங்களாலும் பல
அருவிகளாலும் சிறந்து அலங்காரமாயிருக்கின்ற ஆநந்த நவரத்தினம
ண்டபங்களாற் சூழ்ந்துள்ளதாகிய ஸ்ரீகந்தகிரியில் சகலதேவர்களும் வ
ணங்க வீரவாகுதேவர் முதலியோர் புறங்காத்துப்பணிகேட்கச்-சத்திக
ளிருவருடன் சிம்ஹாசனத்தில் ஸ்ரீகந்தர் வீற்றிருக்கின்ற திருவோலக்கத்
தை அகஸ்தியர்காணப்பெற்று ஆனந்தபாஷ்ப்பங்களால் நனைந்த சரீர
த்தையுடைய வராய்மலர்ந்த முகத்துடன், சந்திரியிலடைந்து பலதரமும்
நமஸ்கரித்து கைகளையஞ்சலித்துக்கொண்டு வேதப்பொருள்களாற்று
திசெய்தனர்.

துதித்துப்பாடிய அகஸ்தியரைத் திருநோக்கஞ்செய்தருளி அவ
ரது விண்ணப்பத்தைத் திருவுளங்கொண்டிருந்மைத்துதிசெய்த தோத்
திரம் அகஸ்தியகீதையென்று விளங்கக்கடவது இப்போது நம்மைக்கோ
ரிவந்து பிரார்த்தித்த ஷாட்குண்யப்பொருளோப், பலவகைச்சத்திகளு
க்கும், பிரமவித்துக்களுக்கும், திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கும், அந்த
ணர் முதலியோருக்கும் போகத்தையும் முத்தியையும் கிடைப்பித்து அவ
ர்களால் வசிக்கத்தக்கதாயுள்ள நிலையுலகத்தில், குருமூர்த்தமாகிய யுபதே
சிக்குன்றோமென்றருளிச் செய்யக்கேட்டு அகஸ்தியர் மீண்டும் வணங்கி
உலகத்தில் அநேககூடித்திரமுண்டு அவற்றுள்ளந்தகூடித்திரத்தில் அ
தனைபடியேனுக்குக்கட்டளையிட்டருளத்திருவுளங்கொண்டது, அதனை
க்கருணையால்திருவாய்மலர்ந்தருளல்வேண்டுமென்று நமஸ்கரிக்க, ஸ்ரீச
ண்முகமூர்த்தி அருளிச்செய்கின்றனர்.

உலகத்தல் போகமோகங்களாக்கு ஹேதுவாக ஆநந்ததலங்களிரு
க்கின்றன, அவற்றுள் பரமேசுவரருக்குப் பிரீதிகரமாயுள்ளவைபதினாறு
அவற்றுள் ஆறுதலங்கள் விசேடமானவை, அவற்றைப்பார்க்கினும் நமக்
கு ஆநந்தகரமாயும், சாபித்தியமாகியும், பாபசமுகமாகிய இருட்டுக்குத்
தேஜசுகளாகியும், முகத்தியென்னும் ஸ்ரீசையோகத்திற்குப் புட்பவமளி
யாகியும் சர்வபாபவிமோசனகரமாகியுமுள்ள தலங்கள் அறுபத்தினுண்
குண்ட, அவற்றுள் ஆறுதலங்கள் நமக்குரியவை. அவை-பிராக்கியம்-திரு
ச்செந்துர்-சாபிசைலம்-கோமுகத்தம்-மகாகதம்பவனம்-யுத்தபுரமென்
பவனம். இவ்வாறு தலங்களுள் நமக்கு மிகுந்தப் பிரீதிகரமாயுள்ளது யுத்
தபுரமென்பதும் திருப்போரூர்-அது நாம் இடைவிடாமல் வசிக்கின்றதென

லமாகிப்பாபமென்னுங்காட்டுக்கு அக்கினியாகியும், சோகமாகியவிருட்
டுக்குச் சூரியமண்டிலமாகியும், ஜெனனமரணமாகியவிஷப்பூண்டுக்குக்
குக்கோடாலியுத்தியும், முத்தியென்னும்பெண்ணின்விவாகத்திற்குமங்
களகிருகமாகியும், சகலதேவர்களுக்கும் ஆஸ்பதஸ்தானமாகியும், ருஷிச
ங்கத்தினுல்பாசிக்கப்பட்டதாய்முள்ளது, அதுஅக்தியந்தம் புண்ணி
யகூஷத்திரமாகவுமிருக்கின்றது, அந்தகூஷத்திரத்தில்சகலதேவர்களு
ம்பூசிக்கின்றயுத்தபர்வகமென்றொருமலையுண்டு, அதன்கொடுமுடியில்பூ
ர்வகாலத்திலநாம்பரார்த்தமாகப்பிரதிஷ்டைபண்ணியபரமேசுவர்பா
ர்வதிசமேதராய் விக்ரேசுவரருடன்வீற்றிருந்துபக்த்தஜெனங்களுக்கு
ச்சதுர்விதபுருஷார்த்தபலன்களையும் பெறுவித்து, மனதாரஸ்மர்க்கின்
றவர்களுக்குச்சகலபாவங்களையும் பரிகரித்துஇடைவிடாமல்சாந்திய
ராயிருக்கின்றனர். அந்தப்புர்வதத்தின்கிழக்கில் அன்பர்களுக்கு எண்
ணியவாறுபலன்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு விஷ்ணுபுத்திரியாகயவள்
ளியம்மையும், இந்திரன்புத்திரியாகியதெய்வயானையாரும், இருபக்கத்
தினுமிருக்கநாமெக்காலமும் நீங்காமல்வீற்றிருக்கின்றோம், அசற்குத்
தெகூஷிணபாகத்தில் மூழ்கினவர்களுக்குப் பிரமகத்திமுதலிய கொடிய
பாவங்களையும்நசிக்கப்பண்ணுகின்றதாயுள்ளதுஒருதடாகம், அது வள்
ளையாரோடையென்றும் சரவணப்பொய்கையென்றும் பெயருள்ளது,
அது தீர்த்தவிசேஷத்திற்கிறந்திருக்கின்றது, அதற்குவடதிசையில்நீம்
பவிருகூஷத்தின்மூலத்தில்க்ரேசுவரர்வீற்றிருந்து தம்மைவந்துதெரி
சிப்பவர்களுக்குவிக்ரங்களையொழித்து அபிஷ்ட்டங்களைப்பராலீக்கின்
றனர். இவ்வகைமகாத்மியமுள்ளயுத்தபுரியில்நாம்பிரணவப்பொருளை
உபதேசித்தருளுவோம். எந்தத்தலத்தில் தேவர்களும்முனிவர்களும்
சித்தர்முதலியோரும்மாசற்றமனதுடனேநம்மைப்பக்திபூருவகமாகப்
பூசித்துஇஷ்ட்டபலன்களை அடைகின்றனரோஅததலமாகியதிருப்போ
ரூரின்கண் அகஸ்தியமுனியேபோய்த் தியானித்துக்கொண்டிருந்தால்
உனதுஅபிஷ்ட்டம்நிச்சயமாகக்கூடியவினாவிற்கித்தியாகுமென்று பிர
சாதித்தருளினர்.

இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டநைமிசாரணியமுனிவர்கள் யுத்தபுரி
கூஷத்திரத்தின்எல்லையும்அதினுள்ளசிவதலங்களும், விஷ்ணுஸ்தலங்
களும்விராயகர்தலங்களும்இன்னதின்தென்றுசொல்லவேண்டுமென
வினாவச்சூதபுரானிகர்சொல்லுகின்றனர்.

ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்திற்குக்கிழக்கில்ஐந்துயோசனைக்குள்ளும், திருக்க
ழுக்குவற்றத்திற்குநான்குநாழிகைவழிக்குள்ளும், கிழக்கு
ச்சமுத்திரத்திற்குமேற்கில்இரண்டிநாழிகைவழிக்குள்ளும், நேருமயிலே

யைச்சார்ந்ததிருவான்மியூர்க்கு இருபதுநாழிகைவழிக்குள்ளும் அத்தலமிருக்கின்றது. இங்ஙனம்நான்குதிக்கிலுமுள்ள எல்லையினையுடைய ஒன்றாக்காவதமாம். அத்தலத்தில் ஆன்மாக்களுக்குக்கலிக்காவத்தையும், இயமவேதனையுமுண்டாவதில்லை. ஸ்ரீசண்முகமூர்த்தியின் சத்தபூனை மாற்பெருமையுற்று அவரதுதேஜசினில்நிறைந்துள்ளது. அங்குவசிப்பவர்கட்குமுத்திஎளிதினடையக்கூடும். பத்தியாலாவது அபக்தயாலாவது அங்குவசிப்பவன் சர்வபாவத்தினின்றும் நீங்கித் தேகாந்தத்திற் கந்தைகலாசத்தையடைவன். அத்தலத்திலுள்ளயுத்தகிரியை ஒருமுறை வலம்வந்தவன் மற் றைப்புண்ணியதலங்களில்வாசஞ் செய்தவனாகிய சகலஇஷ்ட்டகாமியங்களையும்பெறுவன் அதன்கொடுமுடியிற்கயம்புவாய்வீற்றிருக்கின்ற ஸ்ரீபாலாம்பிகைசமேதமகேசுவரனா ஒருமுறைபக்தியுடன் பிரதக்ஷிணம்பண்ணினவன்பந்தவிமோசனம்பெறுவன். அம்மலைதிருமகள் பூஜித்தமையால், ஸ்ரீபர்தவதமென்றும், சண்முகமூர்த்தியால் அங்குச்சில அசுரர்தாக்கப்பட்டுப் போய்விட்டமையால் யுத்தகிரியென்றும் பெயர்பெற்றது.

அவற்றின்வரலாறு. பூர்வம்ராதாந்தரகற்பத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டத்தின்கண்விஷ்ணுதேவர் ஒருநாள் மஹாமணிமேடைமேற்பரிவாரங்களின்றி உபேந்திரனுடன் ஸ்ரீதேவிசமேதராய்வீற்றிருந்து சிலரகசியவார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்தசமயத்தில் அங்குவந்த சண்ணுவமுனிவனாதமதுரகசியவார்த்தைகளாலேபரவசராக இருந்தமையால் தாம்உபசரிக்கவில்லை. அதனாற்கண்ணுவர்கோபமுற்றுவிஷ்ணுதேவனாயும், ஸ்ரீதேவியையும், உபேந்திரனையுபநோக்கி நம்மை உபசாரம்செய்யாதிருந்தமையால் நீ விரமுவரும்முறையே ஊமையாகவும், மானாகவும், வேடனாகவும் தோன்றிவனங்களிற்சஞ்சரிக்கக்கடவீரென்றுசபித்துத்தமது ஆச்சிரமம்வந்துசேர்ந்தனர்.

பின்பு-மேற்கூறிய மலையையச்சார்ந்த ஆரணியத்தில் உபேந்திரன் வேடர்க்கரசனாகத்தோன்றியிருந்தான் அவ்வனத்திற்குச்சிலதாரத்திலுள்ள ஓர்மலைச்சாரலில்விஷ்ணுதேவர் சிவமுனியென்னுட்பேருடன் மரவுரியுதித்திவிபூதிருத்திராஷ்டநாரணராய்ப் பஞ்சாஷ்டரமந்திரத்தைஜபித்துக்கொண்டொருபுண்ணைமரத்தின்கீழ்த்தவத்திலிருந்தனர். திருமகனும் ஒருபெண்மானாகித்துணையில்லாமையால்பயமும், மருட்சியுமிருந்துதனதுதுணையாகியபதியையடைவவேண்டுமென்னுமிச்சையுடன் வனங்கடோறுந்தேடிப் பார்த்துக்கொண்டு துணையைக்காணாமையால் அதிக் கிரேசங்கொண்டுசஞ்சரித்துவருங்கால். ஒருநாள் தெய்வாதினத்தால்மேற்புதியமலைச்சாரலில்வாட்பெற்று அங்குதவத்திலிருக்கின்றசி

வழுனியைக்கண்டு இச்சையுண்டாகி அருகில்வந்து இடைவிடாமல் அவர் முகத்தேயுமாந்துமோந்து அன்புடனெதிரில்நிற்கமுனிவரும் அழகுள்ள இளமைவாய்ந்த அந்தப்பெண்மானையிச்சையொயிங் கண்களால்நோக்கியமாத் திரத்தல் அதுகொர்ப்பங்கொண்டு அங்கே ஓரோடைக்கனாயில் குறத்தியர்வள்ளிக்கிழங்குகள்தோண்டியபள்ளத்தில் ஒருபெண் குழந்தையைப் பெற்றது அக்குழந்தைதன்னில்நின்றும் வேறுபட்டதாய்க்குதல்பேதமுள்ளதாயிருந்தும் அதனைத்தான்விட்டுப்போகத்துணியாமல் அடிக்கடி முகத்தைமோந்தும் உடம்பைநாவினல்வருடியும் அடங்காதபிரீதியுடன்பாற்சுரந்து பூரிக்கின்றமடியையுடையதாய்க்கூவிக் கூவிச் சுற்றிச்சுற்றி ஓடியும்வந்தும்களித்திருந்தது, அன்றியும் அக்குழந்தையை யெடுத்ததுக்கொண்டுபோகமாட்டாமையாற் காட்டுமிருகங்கள் அதனைவருத்தி வதைத்திடாதபடிப்பாதுகாத்துக்கொண்டு மிகுந்த அச்சத்துடனிருந்த சமையத்தில் நிற்குபக்கங்களிலும் நாய்கள் குழப்பம்பைகொளிக்கவார் வலை வெடிகளுடன்வேட்டைமேல்வருகின்ற ஓர்கூட்டத்தைத்தாரத்திற்பார்த்துமருண்டுபயந்து இனியாதுசெய்யக்கடவோம், நாம்இங்குதாமதித்துநின்றால்வேடர்வந்துநம்மைப்பற்றிவதைப்பர். குழந்தைக்குவேறோர் துணையுமில்லை, எவ்வாறானாலும் நாம்இதுபோது இவ்விடத்தைவிட்டுநீங்குவதேநலன், எல்லாவுயிர்களுக்கும்பதியாகிய கடவுளே இக்குழந்தைக்குப்பிரியாததுணையாகுமென்றுகொண்டு மேல்நடக்கவிருக்கின்றநிமித்தத்தால் தன்குழந்தையைவிட்டுப்போகத்துணரிந்தது.

அந்தருணத்தில் வேட்டைமேல்வந்தஉபேந்திரவேடராஜன் அக்குழந்தையைக்கண்டு பூரித்து கையினுல்தழுவினேந்திக்கொண்டுபோய்த் தனதுபத்தினிகையிற்கொடுக்க அதனைப்பார்த்து மகிழ்ந்து, இருகையாலும்வாங்கிப்பாற்சுரந்து அதற்குண்டிச்சீராட்டிவளர்க்க, வளனியம்மையென்னும்பெயருடன் அது வளர்ந்திருந்தது.

பின்பு வனங்கடோறும்சஞ்சரித்துவருங்கால் சாபவிமோசனகாலம்நேர்ந்தமையால்திருப்போரூரின் கணுள்ளயுத்தகிரியையடைந்து நார்த்திசையினஞ்சுற்றிப் புல்மேயவேண்டுமென்னுமிச்சையால் மூன்றுதினம் வலமாகத்திரிந்துகொண்டிருக்க அம்மலையின்தெய்வத்தன்மையால்மான்வடிவநீங்கிச்சயரூபத்தைப்பெற்றவளவில் ஸ்ரீதேவிக்குஅத்சயமும்தான்புந்தோன்றிஇக்கிரியில் ஏதோதெய்வத்தன்மைநிலைபெற்றுள்ளது. இதுபுண்ணியதேவதிரமாசும்நிச்சயந்தான்வேறேவிசாரம்பேண்ணிவதல்லையென்று அத்தலத்தை நான்குபக்கங்களிலும்பாய்ப்பார்த்துப்புண்ணியதிருத்தமாகியவள்ளையாரோடையில்தான்நான்குசெய்துநித்திரமிக்கொண்டுஅது அதுவனங்கடையிற் கோயில்கொண்டிருக்கும்

ஸ்ரீசண்முகமூர்த்தியைத்தரிசித்து விடைகொண்டியுத்தகிரியைப் பத்தி
பொதிவலம்வந்துமேலேயேறிக்கொடுமுடியின் கண்சிவலிங்கர் அபருமா
னைத்தெரிசித்து இந்மஹாலிங்கத்தன்பிரபாவத்தினாலேயன்றோ நமக்
குச்சாபவிமோசனங்கிடைத்ததென்று துதித்து, கிரீசனாயும், பாலாம்பி
னாக அம்மையையும், நின்மலமான தீர்த்தம் புஷ்பம் அக்ஷதை முதலிய
வற்றால் அபிடேக அலங்காரங்கள் செய்து நாடோறும் பூசித்து நவநவமா
கியதோத்திரங்களால் துதிசெய்து பிரார்த்தித்துத் தன்பதியாகிய விஷ்
ணுதேவபாபடையவேண்டுமென்னுங்கருத்தால் அங்குதவத்தையே
கொண்டு ஆயிரவருடவரை நோற்றிருக்க. - ௧

மேற் புன்னைமரத்தின்கீழிருந்த சிவமுனிவர்பிறகு அநேகவனங்க
ளிற்சஞ்சரித்துயோசனஞ்செய்தும், சாபவிமோசனங்கிடையாமையால் ஸ்ரீ
கைலாசத்தை நோக்கிச் சென்று அச்சாரலில் ஆயிரவருடவையில் அரு
மையானதவஞ்செய்துகொண்டிருக்கக், கைலாசபதி பிரத்தியக்ஷமாக அ
றுக்கிரகித்தருள்கின்றார். சிவமுனியே பூமியின்கண்டிரசித்தமாயிருக்கி
ன்றநமதுதலங்கள் அநேகங்களுள் யுத்தபுரியென்றோரு மஹாஸ்த்தல
முண்டு, அதற்கண் ணுவமுனிவனுச்சிரமத்தில்கந்தரது ஆநந்தத்திற்
கிருக்கையான யுத்தகிரியின்கண் கந்தராற்பிரதிஷ்டைசெய்த சிவலிங்க
மொன்றுண்டு. அதுகண்ணுவமுனிவனுலும் பூசிக்கப்பட்டுள்ளது. அம்
மலையிற்கந்தரது உபாசனையை முக்கியமாகவுடைய அம்முனிவன் நா
டோறும் கிரிவலஞ்செய்துகொண்டு ஆச்சிரமத்திலிருக்கின்றான்.

அங்கு உனதுபாரியாகிய திருமகள் சாபவிமோசனமடைந்திருக்கி
ன்றனளாகையால் அவ்விடத்திலுனக்கும் சாபவிமோசனங்கிடைக்கு
மென்று சொல்லியெழுந்தருளவும் சிவமுனிவர் ஸ்ரீகையிலினின்றும்
பூலோகத்தையடைந்து யுத்தகிரியைச்சேர்ந்து தரிசித்தமாத் திரத்தி
வ்விருதையம்நீர்மலமாகி அதிசயங்கொண்டு இஃதென்ன அற்புதம் இவ்வு
லகத்தில் அநந்தவனங்களிற்போய்நாந்தவஞ்செய்தும் இவ்வாறு மனம்
நீர்மலமாகவில்லை, இங்கேபிரவேசித்தமாத் திரத்திலீர்மலமாயிற்று, இ
துமஹா ஆச்சரியமென எண்ணி ஸ்ரீகைலாசத்திற் பரமசிவனுல்கொண்ட
யருளிய புண்ணியதலம் இதுவேயாம் அதோடு திரிபுக் காணப்படுவதுகண்
ணுவராச்சிரமமாகும், அகற்கருகில்தோன்றுவதுதான் யுத்தகிரி, அதற்
குக்கீழ்பாலுள்ளது கந்தராலையமாகும், எவரிச்சயித்து ஆநந்தாகாரமாய்
அணுகி அன்னப்பறவைகள் வசித்தொலிக்கின்ற தாமரைமலர்நிறைந்து
வண்டிகளாகித் தங்கள் மிகுந்து உத்தமர்களுடைய எம்போல் பாசத்திரு
க்கின்றது, தலத்தால்நிறைவுற்றுச்சித்தர்புதலயதேவர்களால் சேவிக்கப்ப
ட்டுப்பிரமத்திமுதலயமாபாதகங்களை நீவர்த்தி செய்து பிரார்த்தித்தமே

ன்றுபிரசித்தமாயுள்ளவள்ளையாரோடையேக் கங்காதீர்த்தமாகப்பாவி
த்துச்சங்குமேற்கொண்டு அதன்முழ்கி விழுதிருத்திராக்ஷாலங்கிருத
ராய்நித்தியகன்டத்தை முடித்து ஸ்கந்தரைத்தரிசித்து அத்தலவிசேடத்
தை அவர் சொல்லக்கேட்டுப் புளகாங்கிதமுற்றுப்பணிந்து அவர்திருவரு
ளேமேற்கொண்டு கிரியைவலம்வந்து அதன்சிகரத்திலுள்ள மஹாலிங்க
த்தைப்பத்திபூர்வகமாகவணங்கிச் சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு, காமிச
ஆகமத்திற்சொல்லியவிதிப்படி அபிடேகமுதலியனவும் அன்புடன்செ
ய்துசகலவுபசீரங்களினுற்பூசித்துவேதவாக்கியங்களாற்பற்பலவிதமா
கத்தோத்திரஞ்செய்தனர்.

அப்பொழுது விஷ்ணுதேவர் செய்த தீவ்ய பூஜையினாலும் தோ
த்திரங்களாலும் ஆந்தமுற்றுப் புத்திரர்களுடன் பார்வதிசமேத கை
லாசநாதர் சிவலிங்கத்தினின்றும்வெளிவந்து காஷ்யபருளி அவரதுசா
பவிமோசனஞ்செய்து ஸ்ரீதேவி அதற்குமுன் அங்குவந்து தானுஞ்சா
பவிமோசனம்பெற்றுத் தம்மைப்பூஜித்துத் தன்பதியை யடையவே
ண்டிக்கந்தராலயத்தில் வள்ளியம்மைக்கருகிஷ்டோற்றிருக்கின்ற செய்
தியைச்சொல்லி-ஸ்ரீதேவியையும் வரவழைத்து உனது பூசையினாலும்
கிரிப்பிரதக்ஷிணத்தினாலும் அளவில்லாத ஆந்தமுற்றோம், உனதுகோ
ரிக்கையின்படி உனதுபதியைப் பெற்றுக்கொள்கவென்றுதந்தருளி ஸ்ரீ
தேவியைநோக்கியதுக்கிரகிக்கின்றனர்.

இந்தமலைக்கு ஈசானத்தில் கீழ்ச்சமுத்திரக்கணாயில் சிலமுனிவ
ர்கள் உன்னைப் புத்திரியாகப்பெறவேண்டி நெடுங்காலம்தவஞ்செய்யா
நின்றனர், அவர்களுக்குப்புத்திரிகளாயவதரிப்பாய், ஓர்காலத்திற் சது
ரங்கவிளையாட்டில் உலக்கும் உன்பதிக்கும் வாக்குவாதத்தினால் நீ த
னித்து நீங்கி அம்முனிவர்கட்குப் புத்திரிகளாயிருக்க, இந்த விஷ்ணு
தேவர் வராகரூபியாய்த்தேடிக்கொண்டெவந்து அம்முனிவராச்சிரமத்தி
லிருக்கும்உன்னை ஓராண்டுபரியந்தம் ஒவ்வொருபெண்ணை விவாகஞ்
செய்து நித்தியகல்யாணரென்னும்பெயருடையராயிருப்பர், அன்றியும்
விஷ்ணுதேவர் உன்னைத் தமதுமடியிலேந்திக்கொண்டு ஒருபொதுங்கீ
ழேவிடாமலிருப்பாராகையால் ஆந்தசேஷத்திரம் வாமகெவியென்னும்
நாமத்தைபுடையதாகும்.

இன்னும்கேட்பாயாக, உனக்குப்பிரீதுகரமாயிருக்கின்ற சுக்கிரவா
ரம்விசயற்காலத்திலெழுந்தருந்து ஸ்நானமுதலிய நித்தியகன்மங்களை
ப்பிரணவாபிரத்திர்த்தத்தினால்நிறைவேற்ற நம்மாலும் கொளரியினாலும்
நமதுகுமாரர்களாலும் ஆசாக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஓவ்வொருவராரூபியா
கியானிசைலத்தையாவண்பத்திமையோடும் பிரதக்ஷிணஞ் செய்துக்கொ

னோ அவன் எழுபிறவியாகிய துன்பங்களினின்றும் விடுபட்டவனும். இக்கிரியை முக்காலும் வலம்வாபவன் பாபரஹிதனாய் ஆயிரம் ஆகவமேதஞ்செய்தபயனையடைந்து செல்வமிசூந்து அபிஷ்ட்டத்களைப் பெற்றுச் சந்தானவிருத்தியுடன் வாழ்ந்திருந்து தேகாந்தத்திலந்மதுபதவியையும் அடைவனென்றும் வருடந்தோறும் ஆடி மாதக்கார்த்திகையிலந்யமத்துடன் தேவ முனிவ யகஷ கந்தருவரமுதலியோரும் தத்தம்பத்தினிகளுடன் இங்கு தரிசனத்தின்பொருட்டு வருகின்றவராகையால் அவர்களுடன், நீங்களிருவீரும் கூடிவந்து சோமாஸ்கந்தராகிய லம்மை - பக்தியினாலாரதித்துச் சேவித்து ஆனந்தத்தையடையக்கடவீவொன்றுஞ்சொல்லியருளினார்.

இவற்றைக்கேள்வியுற்று இக்கிரியானது பிரணவாத்மாவென்றுமீ, இத்திர்த்தம், பிரணவாயிர்தமென்றுமீ யாதுகாரணத்தாற்பெயர்பெற்றன, அவ்வரலாற்றைச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று விஷ்ணு தேவர் அஞ்சலித்து வினாவுதலும். ஸ்ரீகைலாசநாதர் திருவாய்மலர்ந்தருள்கின்றனர். *சுருத்திரமாயி*

ஒருகற்பாந்தரத்தில் வேதங்கள் கலிகாலத்தைக்குறி அருந்தவஞ்செய்து நம்மைப்பிரார்த்திக்க அவைக்குநாம் காட்சிகொடுத்தருளி அவற்றின்வேண்டுகோளின்படி வரந்தாப்பெற்றவேதங்கள் ஸ்ரீகாஞ்சீபரத்திற்குக்கிழக்கே ஒருசார் அக்கினிமூலையிற்-கிழக்குச்சமுத்திரத்திற்குமேல்பால் காதவழிதூரத்தில் உருத்திரகோடி மென்கிற தவ்யகூத்திரத்தில் பர்வதமாகின்றன - அது வேதகிரியென்று பெயராயினது - அந்தமலையின்சிகரத்தே - லோகாதுக்கிரகத்தின்பொருட்டு நாம்தவ்யலிங்காகாரமாகிச் சாந்தியமாக இருக்கின்றோம், அவ்வாறுவேதங்கள் வரம்பெற்றதையறிந்து வேதங்களுக்கு ஆதியந்தமாயிருக்கின்ற பிரணவபுருஷன் நம்மையடைந்து நமஸ்க்கரித்துக் கேட்டுக்கொண்டவாறு.

ஸ்ரீகைலாசபதியே-அடியேன்தேவரீர்குபையினால் வேதங்களுக்கெல்லாம் ஆதியந்தமாகி-மஹாமந்திரங்களுக்கெல்லாம் முதலாயிருக்கின்றேன், என்னைவேதங்கள் நீக்கிவிட்டுத்தனியே சென்று தவஞ்செய்து வரம்பெற்றமையால் அடியேனுக்கு இருக்குமிடம் யாதென விண்ணப்பஞ்செய்யப்-பிரணவமே, தமதுசரீரமரக உன்னைவகித்திருக்கின்ற நமது சுப்பிரமண்ணியமூர்த்தியைநோக்கிப் பிரார்த்தித்தனையாயின் உனதுமனோரதம் நிறைவேறுமென்று கட்டளையிட்டருளலும்-பிரணவம், முருகக்கடவுளையடைந்து வணங்கிப் பலவாறு தோத்திரஞ்செய்தது பிள்ளையார் ஓங்காரத்தைக்கடைக்கணித்து அதன்விண்ணப்

பத்தைக்கேட்டருளி அதுக்கிரகித்தவண்ணம்-கைலையைநீங்கி யித்தல
த்தின்கலையுந்து வள்ளையார்ஒடையினீராடி அதுஷ்டானங்களைமுடித்து
ஸ்கந்தரை நமஸ்கரித்து அவரைப் பூசிக்கவேண்டிக் கோயில் ஸ்ரீசான
த்தில் பிரணவாயிர்தமெனத் தன்பேரால் ஒருதீர்த்தத்தையுண்டுபண்
ணி அதனும் பிள்ளையாரை அபிஷேகித்துத் தோத்திரஞ்செய்து அவ்
புடன் பிரார்த்தித்தஅளவில்-ஐசுவரியமுதலிய ஆறாலும் பூரணராயிரு
க்கின்ற ஷண்முகர் அங்குள்ள சுயம்புவாகியவிம்பத்தினின்றும் பிரத
தியக்ஷராய்வந்து தமதுபாதங்களில் நமஸ்கரித்த பிரணவபுருஷனைக்
கைகளாலெடுத்தாசீர்வதித்து மஹாமந்திரயந்திரங்களில் உன்னாலெப்
படி சூழப்பட்டிருக்கின்றோமோ அப்படியிந்தயுத்தபுரியில் - நீ-நமது
பின்பக்கத்திற் சூழ்ந்து மலைவடிவமாகி யிருக்கக்கடவையென்றும், இ
துமுதல்பிரணவசைலமென்றபெயர்பெறுவாயென்றும் உனதுச்சியில்
உன்பாலுள்ளபிரீதியினுள்-கிளரீபாகராகியகைலாசநாதரும் நாமும் இ
டைவிடாமல்வீற்றிருந்து உன்னைச்சேவிக்கின்றஆத்மகோடிகளுக்கும
னோரதங்களைப் பூர்த்திசெய்வோம் - ருத்திரகோடியில் பர்வதரூபங்
களாய்நிற்கின்றவேதங்கள்உபநிஷத்கணங்களை- நாதோறும்தன்னை
ச்சேவித்துக்கொண்டிருக்கக்கடவது-உன்னருகிலிருப்பவர் உன்னைமு
ன்னர்வணங்கி வேதசைலத்தைப்பின்னர்ஒருமுறை தரிசிக்கப்பெறுவ
ராயின் அவர்கட்கினிவரும் பிறவித்துன்பங்களையொழித்துக் கடாஷிப்
போம்-அவ்வாறேவேதகிரிக்கருகிலிருந்துமுதலி லுன்னைச் சேவித்துப்
பிறகுவேதகிரியைச்சேவித்தவர்க்குச் சிவபெருமான்போகமுத்திகளை
யருளிச்செய்வர்.

வருடந்தோறும் ஆடிமாதக்கார்த்திகையில் தேவர்முனிவர்முதலா
னவர்கள் சூழக்கிரியுபமாயிருக்கின்ற உன்சிரசில்விநாயகருடன்பார்வதி
பாகராகியமகேசுவரரைப்பரார்த்தமாகநாம்பூசிப்போம்- அத்திருநாளி
ல் உன்னாலுண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கின்ற பிரணவதீர்த்தத்தின் மூழ்கி
ப் பத்தியுடன்வலம்வந்தவனுக்கு மறுபிறவி யுண்டாகமாட்டாதென்று
பிரணவகிரி பிரணவதீர்த்தங்களின் விசேடங்களையும், விதிபாதம், கந்
தசஷ்டி, கார்த்திகை, ஆமாவாசை, மாதப்பிரவேசம், சுக்கிரவாரம்
இவைமுதலியதினங்களில் இங்கிருந்துமுறைப்படி விரதம்நோற்பார்க்
குக்கிடைக்கும்பலவகைப்பயன்களையும்எடுத்தோதி விடைகொடுக்கப்
பிரணவமும் அவ்வாறேயிப்பர்வதமாகிநின்றதென விஷ்ணுதேவருக்கு
ச்சொல்லி இலங்கத்துள் அந்தர்த்தானமாயினர்.

யு த் த பு ரி

வேம்படி விநாயகர் வரலாறு*

தேவரும், அசுரரும், முன்னோர்காலத்தில், தாம்தாம்பராக்கிரமத் திலதிகராய் ஒருவர்க்கொருவரெடுங்காலம் யுத்தம்பண்ணினதில் தேவர்கள் கோற்க-அசுரர் அதிகமதோன்மத்தர்களாயுலகங்களை மெல்லாம் உபத்திரவஞ்செய்யக்கண்டு தேவர் முதலானோர் முறையிடலும் விஷ்ணு தேவர் அசுரனாயெதிரந்து பாணவருஷங்களாற் சின்னாபின்னப்படுத்தி-இறந்தவர்களொழிய உயிர்பிழைத்துப் புறங்கொடுத்தோடினவர்கள் பலவிடங்களினுஞ்சென்றொளித்துக்கொண்டனர், சிலர்கோபமூண்டெதிர்த்துப் போர்செய்ய-அவர்களுயும், மாயக்கத்தொடங்கினபோது அவர்கள் வலிமைபற்று நிராயுதராயோடுதலும் அவர்களை விடாமற்றோடர்ந்து விஷ்ணு தேவர் துரத்தியபோது ஓடிவந்த அசுரர் பிருகுமுனிவர்தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆச்சிரமத்தை சந்தித்து அம்முனியைச் சரணமடைய விசையாமல் நாமின்னுமெங்கேயோடிப்போவோமென்று பயந்து சுற்றிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் அங்கு நீராடிவருகின்ற பிருகுபத்தினியைக்கண்டு சரணமடைந்து தமது குறைகளைப்பலவாறு சொல்லியிரக்க-பிருகுபத்தினிகேட்டு நீங்கள் தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் சென்மவிநோதிகளான துர்க்குணமூர்க்கராதலால் அபயங்கொடேனென்று சொல்லி மறுக்கவும், அசுரர்காலேச்சுற்றிய பாம்பு போலப்பத்தினிகால் விழ்ந்து விட்டுத் தொலையாமல் அநந்தவிதமாகக் குறையிரந்து ஒவென்றலறிக் கூச்ச விட்டுத்துயரப்பட்டதற்கிரங்கி, அவர்களை அபயாஸ்தங்கொடுத்தாதரிக்க-பின்னே துரத்திய விஷ்ணு தேவர் அங்குவந்து அவர்களைக்கண்டெதிர்க்கப்பிருகுபத்தினியும் அவரைப்பிரார்த்தித்துச் சொல்லியவார்த்தைகளை அநாதரவுசெய்து தையபாராட்டாமல் அவ்வசுரரைத்தாக்கத்தொடங்குதலும், பிருகுபத்தினி பின்னும் விஷ்ணுவைநோக்கி அநந்தஞாயங்கள் சொல்லியுங்கேளாமலெதிர்த்தார், பிருகுபத்தினி-அபயாஸ்தங்கொடுத்தவனாயன்றோ முன்னேசங்கரித்துத் தோற்றுவந்த அசுரர்களை (ஞாயமா னல்) பின்னேசங்கரிக்கவேண்டுமென்று சிலகடுஞ்சொற்களால் கண்டிக் கத்தொடங்குதலும் அதிககோபங்கொண்டு விஷ்ணு தேவர் அவள்கழுத் தைச்சக்ராயுத்தத்தால் அறுத்துவிழ்த்தினர். அதுகண்டங்கிருந்த ருஷிபத் தினிகள் கோவென்றலறிய முதுவிம்மினர், அவ்வழுகையோசையாற்பிரு குமுனிவர்தவத்தினிங்கிவினாந்துவந்து-நடந்தகொடுமைகளைக்கேள்வியுற்றுக்கோபமிகுந்து விஷ்ணு தேவனாயழைத்துச் சினந்துநோக்கி நம

துபத்தினிக்குமருமகனாகியிருக்கின்றநீ உனதுதாயார்க்குச்சமாமமாக
எண்ணத்தனித்தவனோ ஹத்திசெய்தென்னையும்குபைசெய்தனையாகை
யால்நீ பந்துஜனையுத்தையடையக்கடவையென்றும், திருமகனோடுநாக்கி
நீயும்உனதுதாயாருடையகொலையை உபேசைபால் பார்த்துக்கொண்
டுஉன்கலாவன்மார்பினிடத்துத்தயையெட்டுனையுமில்லாமல்மரம்பே.
லிருந்தாயாகையால்-கசப்பாகிய வேப்பமரமாகக்கடவையென்றும்சபி
த்துவிட்டுச் சக்கிராசாரியரைவருவித்தவனாக்கொண்டு மிருதசஞ்சீவி
னிமந்திரத்தா லுற்றகழுத்தைச்சேர்த்துப் பத்தினியைப்பிழைப்பித்து
அவளுடன் பர்னசாலேயிப்பிரவேசித்துத்தவத்திலிருந்தனர்.

பிருகுமுலிவராலடைந்த சாபத்தால் திருமகள் சொல்லற்கரியம
னோதுக்கமுற்றிவ்வாறுசுந்திக்கலுற்றனள்.

முனிவர்களுக்குச்சிவயோகமேஉயிர்க்குறுதியாம், அச்சிவயோ
கம்விக்கேநேசுவரரால்இடைபூதின்னிமுடிசூடும்.யோகியர்தியானிப்பது
ஓங்காரமாம்-பலவகைமஹாமந்திரங்கட்கும்மேன்மையுள்ளதாகியபிர
ணவம்வேதத்துட்பொருளாகியோகியருள்ளத்தின்கண்பெரியசுடரொ
ளித்திரளாய்நிலைபெற்றிருக்கின்றதாகும், அப்பிரணவமேவிக்கேநேசுவரர
துதிவ்யசொருபமாகுமெனவேதாகமதூல்கள்முறையிடுதலால்-பிள்ளோ
யாரதுகருணையாகியதுணையால் தனதுதுன்பத்திக்குமுடிவுகாணக்கூடு
மென்று-வந்தூய்த்தபுரியிலுள்ள பிரணவகிரிச்சாரலின் வனத்திற் கண்
ணுவமுலிவரதுஆச்சிரமத்தினருகேதிருக்கோயில்கொண்டிவிற்றிருக்
கும்விக்கேநேசுவரனாச்சீவித்துத்துதித்துஅன்புருவாய்க்கண்ணீர்பெரு
கப்பிரார்த்தித்துக்குறையிரக்கப், பிள்ளையார்ஊர்த்தமுகத்ததாகியமூலி
கவாகளுடராயெழுந்தருளித்தரிசனாகொடுக்க - மீண்டும்திருமகளப
லவாறுசுவாமிதிருநாமங்களால்தோத்திரஞ்செய்துபொற்றி முன்னடந்
தவற்றையும்பிருகுமுலியால் விஷ்ணுதேவர்க்கும்தனக்கும்க-சாபம்வந்
ததையும்விண்ணப்பஞ்செய்ய யிராயகர் அருளிச்செய்கின்றனர்.

சர்வலோகங்களுக்கும் நிமித்தகாரனராய்த்-தமதுதிருவருளே ச
த்தியாகக்கொண்டுஅநாதமலமுத்தராய் அனாதையுமிர்க்கும் உயிரும் உ
ணர்வுமாட்டுத்தானைசந்தாலன், பிலகுயிர்கள்சிறிதும்அசையாவாகவல்
லாமும் தன்வயத்தேயாகப்-பசுபதியாகிய உடையவராய்ப் பெருமக
னுட்பெருநாயும், துட்டக்களுள் துட்பகுமாவெ எங்கு நிறைந்திருக்கண்
றசீவபெருமாதாக்குமனமாதமுன்னாலும் ஈல்லவடியவராயினர் எவைக்
கும் எவர்க்குமேலோர்-அவ்வடிமைத்திறத்தினுள்ளாமாகிய, முலிவரது
சாபவண்ணைமட்டமும், பிசுமாதிகளாலும் எளிதில்நீக்கரிது.

ஆயினும் அஞ்சவேண்டாம்-திருமகளை நீ அந்தரிம்பவிருக்தவடிவாகியே யிக்குநிலைபெற்றிருப்பாயாக-அசனடி ககன் நாழும் நீயாகாமல் வீற்றிருந்துசகலருக்கும்இடை யூதக் கோடுகண்மைமெய்யன்றோமென்ன-அவ்வாறுதிருமகனும் அம்மாமாகிநிற்க-அதன் டுலத்தல் தாமும் வீற்றிருந்தருளலும், தேவர் மலர்மாரிபாழிந்தனர். தேவதுந்தாமிகள் முழங்கின, சகலமுனிவரும்உலகத்திலுள்ளோரும், குறுகலித்தாந் தமுற்றனர்.

வேம்படிவிநாயகரதுபுகழைமுத்துதித்தவர்புண்ணியராவர், அவ்விருக்தத்தை முறைபாற்பிரதகநிணம்செய்தவர் பிறவித்துன்பங்களைவெல்வர்,பிள்ளையானாப்பூசித்தவர் எல்லாவிததங்கலையும் குறைவில்லாமற்செய்தவராவர்.

யுத்தபுரியாகியதிருப்போளூரின்கண் எத்தகையோர்க்கும் சேவை தந்தருளத்திருவுளங்கொண்டு ஸ்கந்தர், பிரமன் இந்திரன் முதலியோரைவரும்படிக்கடாகூறிக்க-அவர்கள்யாவரும்அங்கடைந்துவேதாகமமுறையாற்பூசித்துவணங்கச் சர்விதியினிற்க-ஸ்கந்தர் அவரைக் கடைக்கணரித்துவருடந்தோறும்உத்தமாயண கும்பரவியிழ்ப்புருவபக்கத்திற்சகலாக்மகோடிகளுக்கும்நமதுசேவையெளிதிற்சித்திக்கும்படிதிருவிழாச் செய்கவெனஅதுனைதந்தருளலும்.கேட்டுப் பரமாதந்தபரிதராயவ் வதுனைபைமேற்கொண்டுஆடிப்பாடித்துதித்துப்பெறுதற்கரியபெருஞ்செல்வம்பெற்றாராய் வள்ளிதெய்வயானையாருடன் ஸ்கந்தருக்குமுறையே மஹோர்ச்சவங்களை விபவமாகநிறைவேற்றித்-தாந்தா மிச்சித்தவரங்களைவெல்லார்தந்தருளப்பெற்றனர்.

அதன்பின்னர், பிரணவகிரீசராகியஸ்ரீபாலாம்பிகைபாகதியாககைலாசநாதர்க்கும்வேம்படிவிநாயகருடன் ஸ்ரீஷண்முகர்-சகலதேவரும், முனிவரும் அடியர்களும்சூழ வேதாகமவந்தப்படி மஹோர்ச்சவருடாத்திச்சிவபெருமானதுதிருவருள்பெற்று அக்கடவுளுடன்திருப்போளூர்த்தலத்தின்கண்கிரியாசத்தியும்ஞானசத்தியுமாகியதேவியரிருவருடன் திருக்கோயில்கொண்டு, வேதநெறி, ஆகமநெறி, பக்திநெறி, யிவற்றைக் கைவிடாமல்ஒழுகாரின்றமெய்யடியர்களுக்கும், முனிவர்தேவர்முநிவிபோர்க்கும்கிருபைசெய்துகொண்டு தாமும்வேம்படியில்விநாயகமூர்தியுள்வீற்றிருந்தருள்கின்றனொன் நிவ்வாது ருதபுராணக் கர்ணமீசரணியமுனிவரர்-பெண்மசாகரத்தைக் கடைக்கும்படி யுத்தபுரிசேஷத்திரத்தின்மஹாநம்பியத்தைச் சொல்லியதென்றவாறு.

திருப்போளூர்த்தலபுராணசரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.